

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 В 004666 21 Гж 3
Бања Лука, 14.10.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари предлагача П.М. из Б., Р.С., кога заступа пуномоћник Н.К., адвокат из С., против протупредлагатељице Д.Р. из П., коју заступа пуномоћник С.Л., адвокат из П., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби протупредлагатељице против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 В 004666 21 В 2 од 22.07.2021. године, на сједници вијећа одржаној дана 14.10.2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Жалба протупредлагатељице се дјелимично усваја, рјешење Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 В 004666 21 В 2 од 22.07.2021. године се преиначавач тако што се усваја приједлог протупредлагатељице и у предметном ванпарничном поступку доноси допунско рјешење, којим се о трошковима поступка одлучује тако да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Образложење

Првостепеним рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 В 004666 21 В 2 од 22.07.2021. године одбијен је приједлог протупредлагатељице за доношење допунског рјешења.

Изјављеном жалбом првостепено рјешење побија протупредлагатељица, због повреде одредаба поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи или да се исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу није поднесен.

Жалба је дјелимично основана.

Према стању списка предмета, предлагач је дана 21.07.2020. године првостепеном суду поднио захтјев за признање стране судске одлуке – пресуде Првог основног суда у Београду 1 П2 број 1319/18 од 26.02.2019. године. Протупредлагатељица је дана 07.08.2020. године суду доставила писмени одговор на приједлог, у којем је навела да нису испуњени законски услови за признање и предложила да се приједлог за признање одбије, а затражила је и накнаду трошкова састава одговора на приједлог у износу од 412, 50 КМ.

Првостепени суд је рјешењем број 14 0 В 004666 20 В од 10.09.2020. године одлучио да се неће признати наведена страна судска одлука. Тим рјешењем првостепени суд није одлучио о трошковима предметног ванпарничног поступка. Одлучујући о жалби предлагача, овај суд је рјешењем број 14 0 В 004666 20 Гж од 12.11.2020. године жалбу дјелимично усвојио и првостепено рјешење преиначио тако што је означену страну судску одлуку признао у дијелу којим је одлучено о издржавању млљ. дјетета странака, док је у осталом дијелу жалбу предлагача одбио и првостепено рјешење потврдио. Ни овај суд, код доношења наведеног рјешења, није одлучио о трошковима поступка из разлога што исти нису били предмет побијања у жалбеном поступку.

Протупредлагатељица је дана 25.09.2020. године првостепеном суду доставила приједлог за доношење допунске одлуке о трошковима поступка, у којем је навела да је првостепени суд, код доношења рјешења број 14 0 В 004666 20 В од 10.09.2020. године, пропустио да одлучи о захтјеву протупредлагатељице за накнаду трошкова поступка. Дана 01.04.2021. године је првостепеном суду доставила ургенцију за доношење допунске одлуке.

Побијаним рјешењем, првостепени суд је одбио приједлог протупредлагатељице за доношење допунског рјешења. Првостепени суд утврђује да нису испуњени услови, прописани одредбама члана 192. и 193. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП) за доношење допунске одлуке, јер налази да одговор на приједлог, у коме је стављен захтјев за накнаду трошкова поступка, не представља захтјев, односно да се не може подвести под дио захтјева о којем је суд пропустио да одлучи, па из овог разлога закључује да захтјев за доношење допунског рјешења није основан.

Жалбеним наводима протупредлагатељица основано спори правилност предњег закључка првостепеног суда.

Сагласно одредбама члана 175. и 176. ЗПП, у вези са одредбом члана 2. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“, број 36/09 и 91/16, даље: ЗВП), суд одлучује о захтјеву који се тиче главне ствари и споредних тражбина. У конкретном случају, главна ствар се тиче захтјева за признање стране судске одлуке, док се споредни захтјеви тичу трошкова поступка.

Доносећи рјешење број 14 0 В 004666 20 В од 10.09.2020. године, којим је одбио захтјев за признање стране судске одлуке, првостепени суд је пропустио да одлучи и о захтјевима странка за накнаду трошкова предметног ванпарничног поступка. Наведено рјешење је преиначено рјешењем овога суда број 14 0 В 004666 20 Гж од 12.11.2020. године, али ни овај суд није одлучио о трошковима поступка, јер одлука о трошковима поступка није била садржана у првостепеном рјешењу, нити је била предмет побијања у жалбеном поступку.

Предлагач није затражио доношење допунске одлуке о трошковима поступка (иако је ставио захтјев за накнаду трошкова поступка), па се сагласно одредби члана 192. став 3. ЗПП има сматрати да је повучен захтјев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Насупрот томе, протупредлагатељица је благовремено, у року од 30 дана (одредба члана 192. став 1. ЗПП) ставила приједлог за доношење допунске одлуке по њеном захтјеву

за накнаду трошкова поступка (првостепено рјешење за примљено 14.09.2020. године, захтјев за доношење допунске одлуке поднесен 25.09.2020. године). Како је, дакле, првостепени суд пропустио да одлучи по захтјеву протупредлагатељице за накнаду трошкова поступка, те како је благовремено стављен захтјев за доношење допунске одлуке, то је сагласно одредби члана 193. ЗПП основан захтјев за доношење допунског рјешења, па је жалбу протупредлагатељице ваљало у овом дијелу усвојити и првостепено рјешење преиначити тако што је донесено допунско рјешење о трошковима поступка.

Одлучујући о захтјеву протупредлагатељице за накнаду трошкова поступка (састав одговора на приједлог, састав одговора на жалбу од 13.10.2010. године, састав жалбе од 28.04.2021. године и ове жалбе, таксе на жалбу, према трошковнику из жалбе), овај суд је пошао од одредбе члана 386. ЗПП, с обзиром да у одредби члана 27. ЗВП није прописан начин на који се одлучује о трошковима поступка у овој врсти ванпарничног поступка (за разлику од неких других ванпарничних поступака).

Како је, у коначном у овом поступку предлагач дјелимично успио са захтјевом за признање стране судске одлуке, у дијелу којим је одлучено о издржавању млљ. дјетета странака, док није успио у осталом дијелу (који се тиче повјеравања и виђања млљ. дјетета), примјеном одредбе члана 386. став 2. ЗПП, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Из изложеног, примјеном одредбе члана 235. став 1. тачка 3. ЗПП, у вези са чланом 2. став 2. ЗВП, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић